

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Gg. naročnike, katerim s koncem tega meseca naročnina poteče, prosimo, da jo o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slovenski Narod“ pošiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gld. 50 kr.
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,	
30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gld. — kr.
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Izpred porotnega sodišča v Celji

dné 22. junija 1882.

(Dr. Suppan contra „Südsteirische Post“.)

Tožba dr. Suppana zanima ves čas, kar trajajo porotne obravnave v Celji, tamošnje nemškutarske kroge in mnogo se je s porotniki razpravljalo od strani celjskih Velikogermanov o tej tožbi. Uže več dnij je precej pri vrodu k porotnej dvorani nabit plakat, da se k obravnavi 22. junija sme priti le z vstopnicami, in tudi „Cillier Zeitung“ objavila je to na dan pred obravnavo. Dvorana, v kateri se vrše porotne obravnave, bila je tedaj precej polna, akoravno premalo za reklamo, katera se je delala. Nežni

spol celjsko-germanski bil je se ve da tudi zastopan. Sodišču predseduje dvorni svetnik Heinricher, votanta sta gg. deželne sodnije svetnik Balogh Aleksander in adjunkt dr. Eisenzopf Alfred.

Kot porotniki se izžrebajo gg.: Schillez Janez, Zieserl Janez, Schmidl Feliks, Rechman Gašpar, dr. pl. Fichtenau, Millemoth Rudolf, Schein Fran, Löschnig Luka, Martinetz Fran, Lapornik Jurij, Wrissnig Ludvik, Merkl Janez in namestni porotnik Roschkar Janez.

Zatožbo zastopa dr. pl. Schrey iz Ljubljane, zagovornik je advokat dr. Mošé.

Zatožni spis je jako obširen. V št. 6 od 21. januarja t. l. bil je v „Südsteirische Post“ dopis iz Ljubljane, v katerem pod naslovom: „Extrakte aus Verschiedenartigen“ mej drugim stoji tudi sledeče:

„Die deutschthümliche Majorität des Gemeinderathes, welche ihre letzten Stunden herannahen sieht, benützt diese dazu, um so viel Stadteigenthum als möglich zu zersplittern — ganz ähnlich dem Executen, der bei herannahender Auction seinen Besitz devastirt, damit der Nachfolger nichts bekomme. Der abgetakelte Reichsraths- und Landtags-Abgeordnete, Advokat Dr. Suppan, der während seiner „Thätigkeit“ im Reichsrathe und Landtage seinen Clientenkreis eingebüsst hat und jetzt in dieser Hinsicht beschäftigungslos ist, sinnt jetzt auf Geschäfte, wobei sich anständige Provisionen verdienen liessen. So wollte er vor zwei Jahren der Stadt die Coloseumsruine um einen bedeutenden Preis anhängen, was ihm bei der wohlwollenden Gesinnung der Gemeinderaths-Majorität nur desshalb misslang, weil dieselbe vor dem unausweichlichen Zorne der gesammten Stadtbevölkerung dennoch erschreckt. Diesmal versuchte er ein ähnliches Geschäft mit dem Verkaufe des Bürger-spital-Gebäudes, dessen Einkünfte zur Unterstützung

verarmter Bürger bestimmt sind. Mit Recht protestirten die nationalen Gemeinderäthe energisch gegen eine solche Verschleuderung eines sicheren und gute Renten tragenden Objectes, allein die „verfassungstreue“ Majorität beschloss dennoch den Verkauf, da ein „verfassungstreuer“ Käufer im Hintergrunde steht, aus ganz nichtigen Gründen, nur die Modalitäten des Verkaufes sind noch festzustellen. Es steht jedoch zu hoffen, dass, bevor diese specificirt und fixirt sind, die jetzige Majorität durch die Wahlen hinfällig und so das werthvolle Gebäude der Stadt erhalten bleiben wird; freilich wird Dr. Suppan wieder einer anständigen Provision nachweinen.“ —

Zatožba pravi, da je hotel list z objavljenjem izmišljenih (erdichtete) stvari in s tem, da dolži dr. Suppana nepoštenih dejanj, istega sumničiti v javnem mnenju, da je dr. Suppanu predbacival zaničljive lastnosti in mišljenje, in da se je s tem krivega storil pregreška proti varnosti časti po §. 488, ali vsaj po §. 491 k. z. oziraje se na §§. 7 in 239 k. z. knznjivega po §. 493 k. z.

Zdaj bi se imelo pričeti izpraševanje zatoženca Jan. Leona, kot izdavatelja in odgovornega urednika „Südsteirische Post“. Ker isti nij navzočen, vpraša predsednik zagovornika, zakaj ga nij. Dr. Mošé odgovori, da ker je poklican njegov poslovodja Karol Lorenc kot priča, oba pa ne moreta zapustiti obrta, ostal je doma. Sklene se, da se prečita njegova izpovedba. Leon pravi, da ne vé, kdo mu je poslal ta dopis in da ga niti čital nij, da so njemu razmere v Ljubljani čisto neznane in da dra. Suppana niti ne pozna. Tudi je takej, ko je zvedel, da je poročilo neresnično, se obrnil do dra. Suppana in bil precej pripravljen, objaviti popravek, kar je tudi storil v „Südsteirische Post“. Sploh pa pravi Leon, da se on sam ne peča mnogo z uredništvom, da je

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

(Popisuje Prostoslav Kretanov.)

VIII.

Iz Haloz v Ormož.

Če kedaj, moglo se je letos peti s Preširnom:

„Vsi pojte rakom žvižgat
Lažnjivi pratikarji,
Lažnjivi zvezdogledi,
Vremena vi proroki.“

kajti muhasti sneg, ki nam je uže na vseh „vernih duš dan“ pobelil grobove, zapeljal je te „visokoučene“ gospode na — led krivega prorokovanja „izredno hude zime“, ter pognal njih proroško „ničevdstvo“ — „ad absurdum“: jedva je namreč stari Dažbog nekoliko na zemljo poškilil, izginola je kakor kafa vsa bela „mana“ in lažnjivi vremena proroki sedeli so na solnci kakor svoje dni plešavi Jonas, godrnjaje nad Bogom, da jih je tako sramotno na laž postavil in menda se imamo baš temu njihovemu godrnjanju zahvaliti na poznem snegu in ledenem dežji, ki nam je zdaj na konci pomladi toli zlobno omlatil naše njive in gorice . . .

S snegom vred izginil je tudi sladki mir, ki se mi je na prijaznem Raičevem domu legel v srce in hrepenenje po kretanji, ta nenasitni kragelj iztirjal me je zopet vun na razburkano valovje življenja . . .

Veselo sem torej korakal vedrega jutra doli po haložkej dolini; toda v kratkem sem moral varirati Schillerjev izrek:

„Zum Teufel ist der Spiritus,
Das Phlegma ist geblieben.“

namreč:

„Izginol je prezgodnji sneg,
A — blato je ostalo.“

in z blatom je blagoslovljena vsa spodnještajerska dežela tako, da bi se z njim mogel nadlažiti ves — Kras, ki ga je bogme! bolj potreben, nego oni kmet po noči solnca, ki je obžaloval, čemu neki sije po dnevi, ko je itak svetlo . . .

No, ipak sem prebrodil to „blatno jezero“ ter srečno dospel črni dravski most, kateri je pomagati staviti i „primojdušasti“ prijatelj — Lavo-slav, ki zdaj v Ljubljani po računskih knjigah jaha — cfrastega kozla . . . Ob mostu zasnučem se od sebe doli pod gradom Borlom skozi brezlistno bukovje mimo prijaznega Zavreča dalje po belej cesti, dokler me trsova veja, viseča nad prostranimi vrati lične hiše ob cesti ne spomni, da sem rojen pod

— trto, vsled česar sem z njo nekako „wahlverwandt“ in

„Da wächst der Wein, wo's Fass ist,
Es regnet gern, wo's nass ist,
— — — — —

Der Stöpsel sucht die Flaschen.“

pel bi z Goethejem, ko bi se ne bal prijatelja Spectabilisa, ki mi je nedavno v Zagrebu očital, da sem se preveč zaljubil v nemške klasike, v tem ko je židovski pisatelj vaških romanov Berthold Auerbach izobraženost človeka meril po poznavanju Goethejevih spisov, kar za nas „inferiorne“ Slovence se ve da ne velja, dokler ne trobimo vsi na Michelitschev rog — „die Wacht am Rhein“, ki je po njegovih „nazadnjaških“ nazorih jedino izveličevalno credo svetovne omike à la — greca . . .

Stopivšemu v zgoraj označeno gostilno, šine mi ves plamen moje žeje iz grla v — oči, kajti ondu vzprijela me je toli krasna deva, da bi še slavni naš Vodnik ki ga je baje rad pil, se ne dotaknil vina, temveč navdušen zapel:

„Je bela kot vlek.“

Rudež ali pa 746

Zaljubljenega časa

Na edno, rbo ter

ste preb

kamo-li jaz profani križem domovine iščem krepila mr

njegov posel le ta, da prevzema dopise, ki dohajajo od raznih gospodov sodelavcev, in da jih izroči tiskarni. Glavni njegov posel pri listu je administrativna stvar, kajti razen te ima mnogo opravila v svojej prodajalnici, tako da mu največkrat ne ostane toliko časa, da bi bral korekturo. Pisem na uredništvo adresovanih on ne odpira, ampak zanesó se k tistim gospodom, ki sodelujejo pri listu. — Potem se prebira cela vrsta dopisov, zapisnikov sej mestnega odbora ljubljanskega, v katerih se je obravnaval nakup kolizeja in stavljal predlog, da bi se prodalo kresijsko poslopje, lastnina meščanskega zaklada ljubljanskega. Jaz ne bom ponavljal stvari na dolgo, ker so bralcem „Slovenskega Naroda“ itak znane iz obširnih poročil o sejah mestnega zbora. Razvidno je, da se je po predlogu dr. Suppana, kot poročevalca zedinjenih odsekov, finančnega, pravnega in stavbenega, sklenilo, da se dá Withalmu za stavbo, da spremeni kolizej v normalno vojašnico, 60.000 gld. proti 6 % obrestmi, toda le tedaj, ako vojaške oblasti izjavijo, da sprejmo kolizej po predloženih načrtih za normalno vojašnico in da mesto ljubljansko, če bi kazalo, kupi kolizej, če plača 60.000 gld. in povrne tistih 60.000 gld., kateri bi se vporabili za popravilo kolizeja. Ker pa so vojaške oblasti po dopisu deželne vlade izjavile, da niti kolizeja niti cukuarnice na noben način in nikdar ne bodo priznale kot normalno vojašnico, bile so obravnave se ve da pri kraji in z nakupom kolizeja nij bilo nič. Kar se pa tiče prodaje kresijskega poslopja (Bürgerspitalsgebäude), je dr. Suppan v imenu uže imenovanih odsekov predlagal, da se naroči magistratu v zvezi z meščanskim odsekom, da prevdarja, bi li ne bilo umestno, prodati kresijsko poslopje, ter svoje dotične predloge stavi mestnemu odboru. Na to se čita cela vrsta zapisnikov zaslišanih prič.

Priča Withalm pravi, da dr. Suppana tedaj, ko je ponudil kolizej mestu, niti poznal nij. Inženir Handel predstavil ga je dr. Suppanu rekoč, da ima dr. Suppan v mestnih zadevah odličen vpliv (hervorragenden Einfluss). Vprašal je dra. Suppana, ali bi se ne dalo doseči v mestnem zboru, da bi mesto se odpovedalo služnosti na kolizej, da ima namreč kolizej biti transenalna vojašnica in da mora biti prostora za krito jahalnico. Dr. Suppan bil je baje zelo malobeseden (sehr reservirt) in je neki rekel, da se mesto pridobljenih pravic nikdar odpovedalo ne bo, in da bode on, dr. Suppan, prvi proti govoril. Po tem prvem obisku sta obravnavala le pismeno. O kakej proviziji nij bilo nikdar govora.

Priča inženir Handel, družabnik Töniesov, izpovedava jednako. On je dr. Suppana nasvetoval zato Withalmu, ker je nepristransk človek.

Priča Anton vitez Gariboldi, mesten odbornik ljubljanski in bivši ud finančnega odseka, trdi, da se

je v finančnem odseku izrekel, da on, kot bivši oficir, je videl skoraj vse večje vojašnice v Avstriji, da je pa kolizej mnogo bolji (!!) kot tiste, ker ima izvrstne prostore (ausgezeichnete Räumlichkeiten). On je bil tega mnenja, da bi mesto napravilo dobro kupčijo, zato je sam prigovarjal Withalmu, naj nekoliko odjenja. Dr. Suppan je imel pri obravnavah malo ingerence, on bil je le poročevalec.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 23. junija.

Kallayev naslednik, **sektijski šef v ministerstvu vnanjih poslov** postal je ogerškega državnega zbora poslanec Ladislav Szögyényi. Novi šef, ki je baje jako odličen mož, porojenja je magjarskega, in nas Slovane mora zaboleti srce tudi v očigled temu imenovanju, ki zopet kaže, da se poleg Nemcev le Magjari izbirajo za visoka dostojanstva in da so v tem oziru Nemcem jednako pravni le še Magjari v mnogonarodnej monarhiji avstrijskeje. Ali navzlic tej tlačilnej zavesti smo vender le zadovoljni z najnovejšo izpremembo, kajti imenovan je Magjar in ne Nemec, — in s tem je povedano, da se je Nemcu samooblastno žezlo izvilo iz rok, da je tista njegova čudna „pravica“ do najvišjih in najvažnejših služb v državi postala črvena! Dalje bode novoimenovani Szögyenyi zastopal ministra v ogerške delegaciji in kot dober magjarski patrijot se bode gotovo vspešno upiral, da se nemški jezik ne proglasi državnim jezikom, za kar se bode posebno trudila nova avstrijska stranka „Deutsche Volkspartei“. Iz teh dveh razlogov smo zadovoljni z novim tem imenovanjem.

„Pol. Corr.“ poroča, da se je novačen je v **Bosni** izvršilo prav redno in ugodno. Posebno da se je veselilo velikoga števila prostovoljcev, mej katerimi se je oglasilo tudi nekaj mohamedancev. Da so se razmere tam doli bistvenoboljšale, kaže tudi to, ker se je prav dosti beguncev uže povrnilo, drugi pa so prosili, da bi se smeli vrniti brez kazni. Tako je na pr. prišlo nazaj v okraj Gačko 28 prebivalcev, ki so oblastnjam izročili 800 pušk. Sploh pa da se dela na to, da se red ohrani in utrdi.

Vnanje države.

Rumunija označila je zdaj svoje stališče v **podunavskem** vprašanju nasproti predlogi Barrèrejevej, katero potrdile so vlasti. V načrtu ima rumunska predloga nadziralno komisijo, ki bi bila sestavljena iz dveh poslancev podunavske komisije in iz poslancev: bolgarskega, rumunskega in srbskega; Avstrija pa bi se nikakor ne smela redno udeleževati zborovanj. Nadziralna komisija s sedežem v Gjurgevu, shajala bi se vsako leto po dvakrat in po ukrepih svoje večine čula bi nad uravnavanjem in vožnostjo Dunava in sploh skrbela za razvoj plostva. Stroški uprave razdelili bi se mej pobrežne države in sicer v štirih sedminkah na Rumunijo, v dveh na Bolgarijo in v eni sedminki na Srbijo. Na ta rumunski načrt se pa do-

tične vlasti ne bodo več ozirale, sprejemši in potrdivši predlogo Barrèrejevo.

O premeni v **ruskem** ministerstvu notranjih poslov pišejo „St. Pet. Vedomosti“: „Denes je službeno izvršena važna premena v osobnostih državne uprave. Ministrom notranjih poslov postal je grof Dimitrij Andrejevič Tolstoj, a da ostane ob enem predsednik akademije. Grof Nikolaj Pavlovič Ignatijev ostavil je mesto ministra, ohranivši mesto in glas v državnem sovetu. Stanje grofa Ignatijeva kot ministra notranjih poslov bilo je težko, in nij čudo, da je bilo uže nekoliko mesecev dosti, da so mu usahnile sile. Dvolični značaj njegovega delovanja in nejasnost njegovih namer velja pripisovati temu, ker je upravljal z ljudmi po mnenju njemu povsem protivni. — Še nam je v spominu radost nad imenovanjem grofa Tolstoj, a še veliko bolj veselí nas njegovo imenovanje za ministra notranjih poslov. Grof Dimitrij Andrejevič, velik s svojim umom, vstvaril je naše današnje sistematično odgojevanje. Mi se nádejamo, da hoče učiniti ono, kar davno želimo.“ Na dalje „Vedomosti“ naštevajo Tolstoj za zasluge za šolstvo in njegov napredek. Grof Tolstoj zavzema visoko mesto mej faktori na polji ruske prosvete. Rus je z dušo in telom in gojitelj narodne ideje.

Bolgarski knez Aleksander vrnil se je v 20. dan t. m. s popotovanja domov v Sofijo. — Tudi v Bolgariji, kakor na Srbskem se ne more ustanoviti pravilno javno življenje. Stari slovanski greh, nesloga, razjeda tudi to malo državico. — Iz Ruščuka se brzojavlja v 20. dan t. m.: „V Lovči obrnilo se je 361 državljanov do kneza Aleksandra s spomenico, v kateri izrekajo domoljubne svoje želje, da bi se popravila ustava, izvršil mir Sv. Stefana ter da bi se Bolgarija povzdignila v čast kraljevine. Knezu Aleksandru se morda zdi potrebno, spraviti se kakó s svojimi podložniki.“ Bog!

V zadnji svojej seji posvetovala se je **francoska** zbornica o zakonu gledé prodaje kronin in demantov. Odbor je predlagal, naj se iz strženih denarjev založi blagajnica za oslabele delavce, minister Ferry pa je hotel blagajnico za muzeje. Zbornica je potem sprejela predlog odborov in tako bodo se demanti, ki so postali republiki nepotrebni, porabili zdaj v istini dobro in človekoljubno. Srečna Francija!

Določen bil je dan in kraj, določeni bili so uže poslanci, določeno jim delo: ali evropska konferenca za urejenje **Egipta** se včeraj nij sešla v Carjem Gradu, poslanci nijso pričeli posvetov in ne vé se, kdaj se loté nujnega dela. Poročila so pač včeraj čez dan dohajala, da se je odprla konferenca, in da so se v prvi seji izvršile navadne formalnosti. Ali najbolj verjeten je telegram preko Pariza, ki govori, da je konferenca preložena na 26. dan t. m. Razlogi pa se ne povedó.

Dopisi.

Iz Šmartna pri Litiji 22. junija [Izv. dop.] Ubožna mladina tukajšnje čveterorazredne narodne šole dobila je v 18. dan t. m. znatno pomoč. Na naše vabilo zbralo se je namreč na vrtu g. Jos. Jakliča toliko plemenitih prijateljev njenih, da je

seljem pozdravim vsako divno prikazen; zavzet se zgrudim na stol, ter

„... gledam žaro vnet obraz
Čiste ljubljene device,
Kteri vije žlahtno gladkih las,
Se čez čelo, zorno lice;
Čudno v meni gane se srcé,
Kaj godi se mi, — predobro vé,“

toda

„Visoko mej nama dviguje se stena
Iz brezdná globoc'ga do strnih nebes,“

in dospel sem v dobo življenja, v katerej, kakor Goethe v onej po pomoti si prisvojenj pesni, pojem:

„... die schönen Kinder, die bleiben fern,
O Traum der Jugend! o goldner Stern!“

In dobro je tako, da-si bi nekateri sebičneži radi večno mladi bili in vse svoje življenje v slasti ljubezni plavali, in ko njim „umira — luč oči,“ zabavljajo „pokvarjenemu pregrešnemu zdanjemu svetu“ liki „stati Kranjec“, ne da bi se spominali svoje mladosti in narodne pesni:

„Ljubezen je bila,
Ljubezen še bo,
Ko mene in tebe
Nikjer več ne bo.“

Od čudotvornih žarkov lepote prešinen, zadel sem potno svojo torbo ter veselo prepevaje napotil se doli po polji, ki se prestrano širi pred zavzetim pogledom.

In na svojem brezsmoternem potovanji zašel sem nevedoma mej „brate Hrvate“, ki mejačijo ondukaj s spodnještajerskimi Slovenci ter imel priliko opazovati njih — združeno življenje. Ne vem, da-li smo mi Slovenci res toli od nemške kulture inficirani, da so nam nazoni o družini po njih kopitu vrezani, ali smo toli tankočutni — estetiki, a se ob takem skupnem bivanju pod jedno in isto streho spodtikamo, — meni se je vsaj dozdevalo, da to patrijarhalčno mejsebojno občevanje dveh, treh zakonskih parov in njih otrok ne more baš pospeševati (o gospodarskih koristih zadrug ne govorim) — pravstvene morale: ako se motim, je to znak, koliko nam Slovencem škoduje — umetno oddaljenje ostalim slovanskim rodovom, katerim so še staroslovanski običaji dragocene svetinje. Toda — „Tempura mutantur et nos mutamur in illis“, in jaz dvomim, da bi se človeštvo kdaj vrnilo v ono „prirodno stanje“, o katerem je sanjaril — Rousseau! —

Izmej Hrvatov krenil sem proti severo-iztoku skozi razne vesnice po rodovitem dravskem polji, preko „deroče“ Drave navkreber v — Ormož, kjer so me ondotni rodoljubi z veseljem vzprijeli in pri čaši rujnega vina radovali smo se pozno v noč. Napitnica vrstila se je ondu za napitnico in vsakdor izmej nas imel je izvršiti svojo ulogo; v tem,

ko je prijatelj Ivan v svojem govoru, iz katerega je odmeval samosvestni refrain: „Beati possidentes!“, slavil poljedelske radosti, kakor njih opeva Virgil v „Georgikon“, in nam je kume Marko razvijal pedagogična načela, ki mu rabijo pri odgojevanji njegove hčerke, a pobratim Vekoslav zibal se v slastnih predslutnjah bližajoče se mu — zakonske sreče, razveseljeval nas je strije Jêsih s dovtipnošaljivimi „popevkami“ in vrli gospod dr. Žizek nam pripovedoval drastične anekdote iz svojega zdravniškega življenja; in ko je vsem beseda potekla, vstal je iskreni domoljub g. dr. Gršak ter v kratkih jedernatih besedah nazdravil bratovskemu zedinjenju Hrvatov in Slovencev, ki se je baš na tem mestu, prigodom Vrazove svečanosti, pojavilo toli navdušeno. Da naposled i meni nijso prizanesli, mi pač nij treba omenjati in da njim nijsem dolžen ostal zdravjice, s tem se ne bodem hvalil, kakor tudi ne kanim ovaditi, kdaj in kako smo se razšli; ko so drugo jutro prijatelji zevaje lezli iz postelje, drdral je brzonogi železniški vranec z mano gori po peščenem ptujskem polji proti — „belej“ Ljubljani, da me ponese od onod.

„V druge kraje, v druga mesta“ in to na jasni, solčni — jug.

zabeležiti sijajni čisti dohodek 114 gld. 34 kr. Vi-popolnem nedolžno osobo gospoda Leona, katerega je speljal na led in potisnil v to pravdo malovesten dopisnik g. Alešovec. Sicer pa še nij konec vseh dni in gospoda iz nasprotnega tabora naj se te obsodbe ne veseli preveč, kajti govor gospoda dra. Schreya, v kojem se je razkoračil pred prepariranimi poslušalci v Celji, je toli strasten, da bode ohladil najvnetejše optimiste in „Ausgleichsmeierje“ mej nami. Ker bomo o tej stvari še govorili obširno in zlasti omiko nemčurskih Celjanov in marsikatero pikantnost dejali na rešeto, opomnimo za denes le še to, da nij bilo mogoče priobčiti denes vsega poročila, ker se je naš poročevalec še le v noči vrnil domov.

A bodi zahvala i slavnej čitalnici v Šiški, da nam je blagovoljno prepustila potrebne tablice za tombolo ter s tem tudi omogočila sijajni naš vspeh.

Učiteljstvo štirirazredne šole, kot odbor.

Z Dunaja 20. junija. [Izv. dop.] (Česk ljudsk shod in terjatve dunajskih Čehov. Herbstovci ne mirujejo.) Na Dunaji bivajoči Čehi se prav odločno glasé za svoje narodne pravice. Zadnje nedeljo sklicali so v Zoblovih dvoranah v Fünfhausu poleg Dunaja ljudsk shod, na katerem se je razpravljalo o sledečih štirih točkah: 1. Kaj se je zgodilo gledé ustanovitve českých učilišč na Dunaji? 2. Kako ustanoviti ljudsko knjižnico za na Dunaji živeče Čehé? 3. Je-li se naj na Dunaji ustanovi stalno ljudsko gledališče? 4. Je-li potrebno, da se iz Česke, Moravske in Slovaške na Dunaj došlim deklicam ustanovi posebno podporno in izobraževalno društvo? — Za prvo točko govoril je g. Pey. Za društvo „Kolomensky“, ki ima ustanovljenje českých ljudskih učilišč na Dunaji, brigajo se Čehi premalo. Zato so sredstva še prav skromna. Potreba taci učilišč pa je na Dunaji velika. Resolucija, terjajoča česko ljudsko učilišče v IX. mestnem okraji, sprejeta je bila jednoglasno. Za drugo in tretjo točko navedli so tudi govorniki temeljitih uzrokov. Ljudska knjižnica za Čehé in stalno česko gledališče sta za izobraževanje odraslih ter za pospeševanje narodne zavesti nujno potrebna. Sklenilo se je tudi, da se ima na Dunaji ustanoviti podporno in izobraževalno društvo za deklice, ki prihajajo s Českega, Moravskega in Slovaškega na Dunaj.

Poslanca dra. Kronawettra nasprotniki so prav delavni. Kolikor jim pripuščajo sile, agitujejo proti njemu. To so ljudje Herbstove barve, pa so v Josipovem predmestju v manjšini. Skovali so proti dru. Kronawettru nezaupnico ter agitirali z vsemi sredstvi za podpisovanje. Predmestje, ki je volilo dra. Kronawettra, broji okolo 1800 volilcev. Nezaupnico pa je le 679 volilcev podpisalo in še od teh je dvomljivo, je-li so vsi podpisi tudi pristni. Herbstovci imajo veliko ročnost v kultiviranju sleparstva, kar sicer dobro znate iz domačega kraja in iz domačih listov. Jednak slučaj zgodil se je tudi v Šleziji. Od tam odposlali so Herbstovci peticijo proti vvedenju narodnostne ravnopravnosti v Šleziji, in poslanec Obratschai izročil je dotično peticijo državnemu zboru. „Gwiazda Cieszyńska“ pa je rekla, da je dotična peticija humbug, da so podpisi lažnjivi ter bičala Herbstovcev sleparstvo, s katerim so se drznili celo pred državni zbor. Poslanec Obratschai je na to v državnem zboru ponosno izjavil, da je „Gwiazdo Cieszyńsko“ tožil, ter da je to, kar je ona pisala, zgolj obrekovanje. No, pred sodiščem je bilo res dokazano, da so Herbstovci podpise ponarejali ter da so grdo sleparili. Poljski list bil je torej nekrivim izpoznan. Takim sleparskim tičem, kakor so ljudje Herbstove baže, mora se energično pod nos posvetiti, pa bode mir!

Domače stvari.

— (Trda obsodba.) Pri včerajšnji porotnej obravnavi v Celji, katero priobčujemo na prvi strani, bil je gospod Janez Leon z 11 proti jednemu glasu krivega spoznan in vsled tega obsojen na tri mesece zaporu in 150 gld. izgube na kavciji. Zagovornik gospod dr. Mošé prijavil je pritožboničevosti in priziv proti odmerjeni kazni. Da bode gospod Leon obsojen, o tem nijmo dvomili, a tako drakonične obsodbe, ki spomina na tiste čase, ko so se še delegirale sodnije (n. pr. zloglasna v Hebu), ne bili bi pričakovali nikdar. Gospod dr. Suppan bode zdaj zopet mirno spal, ko se je maščeval nad po-

popolnem nedolžno osobo gospoda Leona, katerega je speljal na led in potisnil v to pravdo malovesten dopisnik g. Alešovec. Sicer pa še nij konec vseh dni in gospoda iz nasprotnega tabora naj se te obsodbe ne veseli preveč, kajti govor gospoda dra. Schreya, v kojem se je razkoračil pred prepariranimi poslušalci v Celji, je toli strasten, da bode ohladil najvnetejše optimiste in „Ausgleichsmeierje“ mej nami. Ker bomo o tej stvari še govorili obširno in zlasti omiko nemčurskih Celjanov in marsikatero pikantnost dejali na rešeto, opomnimo za denes le še to, da nij bilo mogoče priobčiti denes vsega poročila, ker se je naš poročevalec še le v noči vrnil domov.

— (Seja mestnega zbora ljubljanskega) bode vtorek 27. t. m. in 4. julija t. l. popoldne ob 5. uri.

— („Akad. društvo Triglav“) ima svoje prihodnje zborovanje v soboto 24. junija v gostilni „zur alten Bierquelle“ (Badegässchen). Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Predavanje g. Gabrona: o pričetku slovanske književnosti (IV. del.) 3. Kritika. 4. Slučajnosti. Gosti dobro došli! — Začetek ob 8. uri zvečer. V Gradci, dne 22. junija 1882.

— (Razpisani službi.) Okrajnega rano-celnika v Kostanjevici z letno nagrado 400 gld. — Mestnega stražnika v Ljubljani z letno plačo 500 gld., službeno obleko in pravico do provizije. Obrok za obe službi do 15. julija t. l.

— („Slovenskega Pravnika“) 6. štev. izšla je ravnokar. Vsebina jej je naslednja: O pojmu „kupnih pravic“. — Pravice naslednjih tabul. upnikov nasproti prejšnjim in pravice onega, ki je za družega dolg plačal. (§§. 1350, 1358, 1422 in 1423 obč. drž. zak.) — Kolekovanje. — Pravni običaji v Slovencih. — Navod za zapisavanje pravnih običajev, kateri žive v narodu. — Skrbite o pravem času za odpis in prepis kupljenega zemljišča! — H kompetenci pri vodo-pravnih zadevah. — Slovenščina pred sodnijami. — Stroški mobilarne eksekucije v izterjanje davkov njmajo zakonite zastavne pravice na nepremakljivosti. — O pravnej terminologiji. — Raznosti.

— (List „Edinost“) razpošilja naslednje povabilo: Želja mnogih rodoljubov in tudi potreba je, da list „Edinost“ izhaja vsak teden po dvakrat, posebno ob času razstave tržaške, ki bode uže sama ob sebi dajala listu toliko gradiva, da bi se ga v tedniku ne moglo tako obširno porabiti, kakor bi dobro bilo na korist našemu narodu, kateri se obilo peča s trgovino in obrtnijo. — Trst je za naš narod tako važno mesto, da moramo tukaj imeti dober list, kateri večkrat v tednu prinaša spremembe, novosti in statistične podatke zadevajoče trgovino tega prvega avstrijskega pomorskega pristanišča. Treba je, da Slovenci začnemo z večjo ozbiljnostjo delati na gmotnem polji in tako delovanje bi pospeševal poseben list, ki bi se bavil v prvi vrsti z gmotnimi vprašanji in bi po večkrat na teden izhajal tudi v Trstu, središču trgovskega gibanja. Tudi bi tak list bolj imponiral našim narodnim nasprotnikom, kateri imajo v Trstu več dnevnikov in vse polno listov, ki po jedenkrat in večkrat v tednu širijo nam nasprotna mnenja. — Dobro bi bilo celo, da bi naš list postal dnevnik; a naše moči za zdaj še ne dopuščajo; mi moramo polagoma in varno napredovati in velik napredek bo uže ta, ako list po dvakrat na teden izdavamo. To smo po dobrem premišljevanju tudi sklenili, in so našemu listu zagotovljene take dušne moči, da bode list na vsako stran zanimljiv in koristen. Treba je še le materialne podpore, to je, nekoliko več naročnikov, nego jih ima list dozdej. Kakor tednik se je „Edinost“ s svojimi naročniki dobro izplačala; da pa bode mogla jednako dobro napredovati, ako 2krat na teden izhaja, treba je listu vsaj še 150 do 200 novih zanesljivih naročnikov. Cena listu se poviša le za 1 gld. 60 kr. na leto, tako, da bode list stal za vse leto 6 gld., za polu leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Nepremožnim kmetom in rokodelcem bomo, ako se og-lase, ceno radi še nekoliko znižali; posebno radi pa smo pripravljeni znižati ceno dijakom. List bode

prinašal, kakor dozdej, uvodne članke, dopise, razne vesti, podučljive in kratkočasne podlistke, držal se bode starega, dobro znanega programa; — le to bo razlika, da bode obračal več pozornosti, nego dozdej, trgovini, obrtniji in sploh narodnemu gospodarstvu; v tem obziru ima biti nekoliko različen od drugih slovenskih listov; — o razstavi bode list obširno poročal, in po mogočnosti tu in tam prinese tudi kako sliko važnih razstavljenih predmetov. — Glede na to vse Vas lepo prosim kot poznanega rodoljuba in prijatelja našega lista, da nam pridobite naročnikov, kateri naj podpisujejo priložene naročbe, katere nam blagovolite vrniti do 28. t. m. podpisane ali prazne, da bomo od 1. julija poznali število naročnikov, ker uže s tem dnevom začne „Edinost“ po 2krat na teden izhajati, ako jej bode zagotovljeno zaostno število predbrojnikov. Nadej se je, da po svojej naj boljšej moči pripomorete k vspehu, znamnjamo z visokim spoštovanjem. V Trstu, 6. jun. 1882. Društvo „Edinost“ (lastnik lista.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Carjigrad 23. junija. Na včeraj odredjeno konferenčno sejo so preložili.

London 23. junija. V spodnjej zbornici izjavil je Dilke, da se je Maletu nakazalo, naj z egiptovskim kabinetom občuje le v osob in imetka se tikajočih zadevah, kabineta nikakor ne pripoznavaje. Gladstone konstatuje, da sueški kanal, kar ga pripada egiptovskemu ozemlju, nij izobčen od konference. Posebna vprašanja, kakor neutralizacija sueškega kanala, ne spadajo v konferenco. Spodnja zbornica vzprejela je k irske posilnej postavi dodatek, po katerem se pravica, odganjati osebe javnemu miru nevarne, razširi tudi na Anglijo.

Petrograd 23. junija. Minister notranjih zadev dal je razglas na guvernerje, da so odgovorni za protisemitske demonstracije. Vsaka taka demonstracija bode imela za nasledek takojno odpuščenje iz službe in sodnijsko obtožbo uradnih osob, katerim je prva naloga vzdržavati javni red.

Amerika in Evropa.

(Narodno-ekonomične misli.)

Skoraj vse evropske države poskušajo posnemati financijelna načela Zjedinjenih Držav ameriškikh, kojih so se te posluževale v zboljšanje ekonomičnega stališča, da bi se tako in v ostarelej Evropi vsaj deloma odstranila narodna mizerija, katera vedno bolj hiti proti neizogibljivemu propadu.

Reklo bi se, da je logično to postopanje Evrope, osobito od strani tako-zvanih ekonomično revnih držav, da si varuje lastno svojo industrijo proti konkurenci mladega kolosa, kakeršen je velika republika ameriškanska, vender se nam zdi logičnejše pravšanje: Zakaj pa se ne posnemajo tudi vsa druga načela ameriškanska tikajoča se osobito varčnosti v državnih troških itd.? Kaj pomaga jednostransko postopanje, ako vedno rastoči stroški uničujejo na videz pridobljene dobičke.

Razmatrajmo pazljivo razloge, koji toliko uga-gajajo Zjedinjenim Državam, našli bodemo v sledečih številkah točke pglavitne.

Površje Z. D. ima 3,034.399 □ milj angleških ali skoraj dvakrat toliko kot vsa Evropa, ki ima samo 1,546.802 □ milj angleških. V Zjedinjenih Državah pride na jedno □ miljo angleško 16¹/₂ ljudi, v Evropi pa 145.

Državnega dolga v Zjedinjenih Državah pred letom 1848 skoraj bilo nij, a vsled velike vojske s secesijonisti narasel je na ogromno vsoto 2997,386.203 dolarjev ali pa na 83¹/₂ dolarjev za vsacega prebivalca. Ta dolg se je zmanjšal po znižanju troškov, osobito pa vsled energične delavnosti prebivalcev do 1. marca 1881 na 1.879,056.412 dolarjev ali pa na 36⁸⁵/₁₀₀ dolarjev za vsacega prebivalca.

V vsej Evropi znašal je državni dolg l. 1880. 16.794,800.000 dolarjev ali pa 74⁶⁴/₁₀₀ dolarjev za vsacega prebivalca. Od tega časa zmanjšuje se dolg v Zjedinjenih Državah vedno, čeravno ne tako rapidno, v Evropi pa raste piramidalno. — Stroški

vseh evropskih držav znašali so leta 1880 10¹⁶/₁₀₀ dolarjev na vsakega prebivalca, v Združenih Državah pa samo 5³⁵/₁₀₀. Poglavitni stroški v Evropi proizročeni so po stalnih armadah, ker tu treba da vsacih 107 ljudi vzdržava jednega vojaka v službi, v Združenih Državah pa pride na 2000 ljudi še le jeden vojak v službi, to je 25.000 vojakov tam. proti 2.100.000 vojakom tu.

Amerika izvozila je v zadnjih šestih letih:

leta 1876 za dolarjev	79,643.481
" 1877 " "	151,152.094
" 1878 " "	257,814.234
" 1879 " "	264,661.666
" 1880 " "	167,683.912
" 1881 " "	259,712.718

poljedelskih in drugih pridelkov, izplačala je tedaj Evropa v šestih letih severne Ameriki okoli šest milijard frankov v zlatu!

Nikdar še zlata nij bilo tako malo v Evropi, kakor dandenes. Zlo je tudi, da se je vsled prizadevanja germanskih šolskih doktrin izbacilo srebro iz prometa, pogrešek velik, koji je skrčil promet efektivnega denarja v ne ravno ugodnem času. Narodomestili so srebro papirnatim denarjem, kar pa nij efektivna vrednost, ampak le samo papir, ali pa menjica na takojno plačilo.

Kar se tiče produkcije zlata in srebra Amerika zavzima na vsej zemlji prvo mesto. Leta 1880 pridelalo se je po vsem svetu za 182,092.351 dolarjev vrednosti zlata in srebra. Od tega zneska spada na severno Ameriko 55⁷⁸/₁₀₀%, ostalo na vse druge dele naše zemlje.

Industrija ameriška napreduje velikanskimi koraki, ne samo da uže denes s prvim kolosom industrijalnim, z Angleško, na celem kontinentu uspešno konkurira, nij več daleč čas, da Amerika ne bode izvaževala svoje surove pavole (bambuk), ampak izvaževala jo bode izdelano v izvrstnih manufaktih.

Primerjeva malo število prebivalstva večino še nevine zemlje ameriške s številom prebivalstva uže zastarele Evrope, primerjeva nizki nakup in male stroške pri obdelovanju zemljišč tam z visokimi skoraj nedosegljivimi stroški tu, nij se čuditi ogromnej čudovitej produktivnosti ameriške, koja se pomika na poglavne trge evropske ter vpliva na cene pridelkov, v škodo našega poljedelstva.

Samo davek, koji teži na zemljo v Evropi, pokrije ameriškem poljedelcu obresti istine (kapitala), vse stroške pridelovanja, prevažavanja pridelkov do morja, in še mu pušča lep dobiček.

Res je, da Amerikancu olajšava delokrog srečni položaj zemlje, široko morje, velike reke itd. ampak vse to najdeš itak na jugu in v Evropi se nahaja še dosti produktivnih prostorov. Da pa ravno severna Amerika vživa sad tako plodonosnega napredka, zahvaliti ima to sebi, svojemu delavnemu energičnemu prebivalstvu, katero si samo svojo osodo kuje ter skrbi za pravo varčnost v državnih stroških, za olajšanje poljedelstva, pospešuje obrt, skrbi za brze vsestranske kombinacije na suhem in po vodi, sploh dela hitro, razumno in pozitivno. Amerikanec je sam svoj. — Zaradi tega Amerika koraka naprej, Evropa pa nazaj, ker nijma toliko energije, da bi se ostarelih, zarujavelih naprav mogla otresti. Da Evropi pretijo pod takimi uveti velike nevarnosti, to si lahko vsak na prstih preračuni, in nij je sile človeške, katera bi zabranila konečno katastrofo, ako Evropa se ne poprime po vsem tistih načel, na podlagi kojih Združene Države ameriške tako krepko napredujejo v prid omike, blagostanja, sploh v prid človečanstva.

Razne vesti.

* (Plesnjiv kruh) utegne konjem včasih močno škodovati. Dva francoska vojaška konja v Algierskem sta snedla precej plesnjivega kruha in hudo zbolela. Jeden je sicer popolnem okrevl, drugi pa je zlolel hromav in šepav.

* (Kako dolgo žive tiči.) O labodu se trdi, da doživi 300 let. Najbližji temu je sokol; te vrste tičev so poznali do 162 let starih. Jednako visoko, možno celo višje starost dosežejo jastrobi in

orli. Tudi papige so vjete prestale 100 in več let. A. Humboldt pripoveduje o Aturske papigi. Indijanci so zadrževali, da je zaradi tega ne umejo, ker govori jezik Aturcev, ki so uže izumrli. Tudi oznanjevalka pomladi, kukavica doživi visoko starost. Dolgo življenje ima tudi vran. Naravoslovec Naumann trdi, da vrani žive do 106 let. Naša domača kokoš živi 15—20 let, fazan 15, puran 16, golob 10 let. Manjše tice pevke žive 8—18, vjet slavec k večjemu 8—10, kos 12—15 let, a znano je, da žive v prostosti dlje. Kanarček doseže 12—15 let, v svojej pravej domovini, na kanarskih otokih, kjer je bolj zelenkaste barve, pa tudi dlje časa.

Umrli so v Ljubljani:

19. junija: Marija Zorman, kolarjeva vdova, 34 l., Poljanska cesta št. 42, za osepnicami.
20. junija: Marijana Nedine, železniškega vratarja žena, 56 l., Marije Terezije cesta št. 10, za popačenjem trebušnih organov. — Elizabeta Matevž, mlinskega najemnika hči, 16 l., Kolesijska cesta št. 28, za vodenico. — Janez Benda, bilježiškega uradnika hči, 3 l. 9 m., Poljanska cesta št. 11, za spridenjem krvi. — Urša Šmit, delavka, 71 l., Mestni log št. 3, za rakom v prsih.
22. junija: Jožef Červeni, 2 1/4 l., Rimska cesta št. 18, za vodenico v možganih. — Marija Dremel, gostija, 41 l., na Bregu št. 4, za jetiko.

V deželnej bolnici:

19. junija: Marija Bajde, dninarica, 36 l., za vnetjem trebušne mreže.

Tujci:

22. junija.

Pri Slonu: Packeny z Dunaja. — Aleksander iz Trsta. — Boušek z Dunaja. — Erhardt iz Gradca. — Vidic z Dunaja. — Kos iz Maribora. — Hoch iz Vidma. — Fletzer iz Fužin.

Pri Malici: Kottulinski iz Gradca. — Nadler z Dunaja. — Toriser iz Trsta. — Golob z Vrhnike. — Majer iz Planine. — Löwy z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. junija	Ob 7. uri	735.48 mm.	+12.0°C	slaboten vzhod	jasno	21.00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	733.05 mm.	+22.0°C	zmeren jugozahod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	733.87 mm.	+16.0°C	brezvetrije	oblačno	
20. junija	Ob 7. uri	738.52 mm.	+10.2°C	slaboten jugovzhod	oblačno	0.00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	737.70 mm.	+18.2°C	zmeren vzhod	deloma jasno	
	Ob 9. uri zvečer	737.92 mm.	+13.0°C	slaboten vzhod	jasno	
21. junija	Ob 7. uri	738.00 mm.	+10.4°C	brezvetrije	oblačno	19.50 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	735.72 mm.	+21.8°C	zmeren jugozahod	oblačno	
	Ob 9. uri zvečer	737.48 mm.	+13.8°C	slaboten vzhod	oblačno	
22. junija	Ob 7. uri	737.08 mm.	+14.0°C	slabotna burja	oblačno	0.00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	735.74 mm.	+21.4°C	slaboten jugozahod	deloma jasno	
	Ob 9. uri zvečer	736.32 mm.	+17.7°C	slaboten jugozahod	malo jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je jel povsod polagoma dvigati in je bil sploh precej enakomerno razdeljen, tako da je bil razloček mej maksimumom in minimumom le neznaten. Vetrovi so se zasakali večidel proti vzhodu in so postali še slabotnejši. Temperatura se je povsod za spoznanje vzdignila, vendar še nij bila nikjer normalna; razloček mej maksimumom in minimumom je ostal precej jednak. Vreme, akoravno še precej nestanovitno, je postalo vendar uže precej gorkeje in letnemu času primernejše, tako da se je jelo sem pa tja uže zopet k nevihtam nagibati.

Dunajska borza

dné 23. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 40 kr
Srebrna renta	77 " "
Zlata renta	94 " 70 "
1860 državno posojilo	130 " "
Akcije narodne banke	824 " "
Kreditne akcije	311 " "
London	120 " 20 "
Srebro	— " "
Napol.	9 " 56 "
C. kr. cekini	5 " 65 "
Državne marke	58 " 75 "
4% državne srečke iz l. 1854	119 " 75 "
Državne srečke iz l. 1864	170 " 75 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94 " 40 "
Ogrska zlata renta 6%	119 " 90 "
" " 4%	87 " "
" " papirna renta 5%	85 " 50 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " "
Dunava reg. srečke 5%	113 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 " 50 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 " "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104 " 50 "

Kreditne srečke	100 gld. 175 " 90 "
Rudolfove srečke	10 " 19 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 121 " "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. .	221 " 75 "

Poslano.

TRŽAŠKA RAZSTAVNA LOTERIJA.

1000 dobitkov = 213.550 gld.

Glavni dobitok 50.000 gld.

Jeden loz 50 novčičev.

Kdor hoče razprodajati loze, obrne naj se takoj na loterijski oddelek tržaške razstave, Piazza Grande št. 2, v Trstu. (397—3)

L. EHRWERTH,

zobni zdravnik, v Gosposkih ulicah št. 1, ordinira v vseh

zobnih boleznih

in postavlja zdaj

umetalne zobe in zobovje

dobro in brez bolečin. (77—39)

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu

(144—17)

pri Dunaji, vila Kothe.

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji Jul. pl. Trnkočiji in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodeci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdčo sapo, napihnjenje, kislo počiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnujs in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vrtnici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemale teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajni takoj nznanejo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—41)